

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

PARLAMENTUL ROMÂNIEI	
CAMERA DEPUTAȚILOR	
SECRETAR GENERAL	
Nr.	2/4053
20	25 Luna 03 Ziua 27

Nr. 1649/2025

25-03-2025

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 20 martie 2025

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 95 din 14 aprilie 2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial nr. 652 din 28 august 2015 (Bp. 408/2024, Plx. 618/2024);*

2. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea alineatelor (3) și (5) ale articolului 3 din Legea nr. 212/2022 privind unele măsuri pentru reducerea riscului seismic al clădirilor (Bp. 488/2024, Plx. 32/2025);*

3. *Proiectul de Lege pentru completarea Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public (Bp. 485/2024, Plx. 57/2025);*

4. *Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Bp. 484/2024, Plx. 30/2025).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 95 din 14 aprilie 2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial nr. 652 din 28 august 2015*, inițiată de domnul deputat USR Emanuel-Dumitru Ungureanu împreună cu un grup de parlamentari USR (Bp. 408/2024, Pl-x 618/2024).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se instituirea obligativității unităților de stat și private care oferă servicii de internare de a instala și de a menține în stare de funcționare butoane de panică în fiecare salon destinat internării pacienților.

De asemenea, se propune instituirea obligației unităților de stat și private care dețin secții de terapie intensivă, unități de primiri urgențe sau compartimente de urgență de a instala și menține în stare de funcționare sisteme de supraveghere video.

Nerespectarea obligațiilor menționate anterior va constitui contravenție și va fi sancționată conform prevederilor legale.

II. Observații

1. În conformitate cu prevederile *Legii drepturilor pacientului nr. 46/2003, cu modificările și completările ulterioare*, Autoritatea Națională de Management al Calității în Sănătate a introdus în standardele de acreditare cerințele:

„Spitalul asigură condițiile și procedurile pentru înregistrarea audio/foto/video a pacientului, cu scopul de a evita suspectarea unei culpe medicale”.

„Spitalul asigură un sistem de alertare individual și funcțional/ pentru fiecare pat”.

În urma procesului de evaluare a 588 de spitale, situația celor două cerințe menționate este următoarea:

„Spitalul asigură condițiile și procedurile pentru înregistrarea audio/foto/video a pacientului, cu scopul de a evita suspectarea unei culpe medicale” - cerință îndeplinită de un număr de 456 de unități sanitare (spitale publice 258, spitale private 198).

„Spitalul asigură un sistem de alertare individual și funcțional/ pentru fiecare pat”

- un număr de 130 unități sanitare evaluate nu respectă această cerință (67 spitale publice și 63 spitale private);

- un număr de 458 unități sanitare îndeplinesc această cerință (261 spitale publice și 197 spitale private)

Evaluarea cerințelor de mai sus s-a făcut la nivelul întregii unități sanitare, fără specificitate pentru structurile Anestezie și terapie intensivă (ATI), Unitatea de Primiri Urgențe (UPU) și Compartimentul de Primiri Urgențe (CPU).

Potrivit dispozițiilor *Legii nr. 46/2003, „Art. 20 Pacientul nu poate fi fotografiat sau filmat într-o unitate medicală fără consimțământul sau, cu excepția cazurilor în care imaginile sunt necesare diagnosticului sau tratamentului și evitării suspectării unei culpe medicale.*

Art.25 alin. (1) Orice amestec în viața privată, familială a pacientului este interzis, cu excepția cazurilor în care aceasta imixtiune influențează pozitiv diagnosticul, tratamentul ori îngrijirile acordate și numai cu consimțământul pacientului”.

Precizăm că Ministerul Sănătății a lansat, în anul 2024, apelul de proiecte în valoare de 100 de milioane de euro pentru digitalizarea spitalelor din România.

Apelul de proiecte include achiziționarea și instalarea echipamentelor necesare (echipamente IT, echipamente pentru comunicații și echipamente conexe, inclusiv licențe), migrarea de date către noi sisteme și infrastructuri, dezvoltarea de aplicații informatice aferente și instruirea personalului medical.

Un proiect poate conține următoarele componente:

Componenta 1: Îmbunătățirea rețelelor de comunicații;

Componenta 2: Implementarea și/sau îmbunătățirea software-ului clinic și a interoperabilității;

Componenta 3: Implementarea și/sau îmbunătățirea software-ului nonclinic și a interoperabilității;

O astfel de inițiativă legislativă ar fi de principiu benefică, însă ea ar trebui să prevadă o perioadă rezonabilă de implementare. În lipsa acesteia, proiectul este nefezabil.

2. Semnalăm că, la alin. (3) al art. 171¹ - pct. 1 al art. I¹ al inițiativei legislative, ar fi trebuit să se precizeze ce se are în vedere prin sintagma „*personal auxiliar*”, respectiv să se analizeze dacă nu ar trebui utilizată expresia „*personal sanitar auxiliar*”, consacrată în domeniul de aplicare al inițiativei legislative.

De asemenea, nu rezultă despre ce „*sistem de panică*” este vorba, alin. (1) și (2) a art. 171¹ al inițiativei legislative referindu-se doar la butoanele de panică.

Cu privire la alin. (4) al art. 171¹, apreciem că norma este neclară și imprevizibilă, astfel că ar fi fost necesar să se menționeze care sunt „*prevederile legale în vigoare*” în funcție de care se *apreciază* „*gravitatea faptei*” și „*paturile neconforme*” și se sancționează nerespectarea obligațiilor respective. Referitor la ultima expresie citată, menționăm și că din alin. (1) și (2) a art. 171¹ al inițiativei legislative nu rezultă că fiecare pat ar trebui dotat cu buton de panică, ci saloanele destinate internării pacienților.

De asemenea, apreciem că inițiativa parlamentară ar fi trebuit completată, potrivit art. 4 alin. (1) și (2)¹ și art. 15 alin. (1)² din *Ordonanța*

¹ *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare* (1) Dispozițiile din actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravențiile intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării, iar în cazul hotărârilor consiliilor locale sau județene, punerea în aplicare se face și cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 50 alin. (2) din *Legea administrației publice locale nr. 215/2001*).

(2) În cazuri urgente se poate prevedea intrarea în vigoare într-un termen mai scurt, dar nu mai puțin de 10 zile.

² Art. 15 (1) *Contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic agenți constatatori.*

Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

În contextul aspectelor relevate anterior, supunem atenției considerentele reținute de Curtea Constituțională a României în *Decizia nr. 152/2020*, care pot deveni aplicabile și în ipoteza de față: „*normele prin care sunt stabilite contravenții trebuie să indice în mod clar și neechivoc obiectul material al acestora în chiar cuprinsul normei legale sau prin trimiterea la un alt act normativ cu care textul incriminator se află în conexiune, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței contravenției*”. Aceeași decizie precizează că obiectul material trebuie să poată fi identificat cu ușurință și că „*Norma trebuie redactată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita, astfel încât să fie apt să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care ar putea rezulta din săvârșirea unei anumite fapte. Altfel spus, legea trebuie să definească în mod clar contravențiile și sancțiunile aplicabile, fiind necesar ca destinatarul normei să cunoască din însuși textul normei juridice aplicabile care sunt actele, faptele sau omisiunile ce pot angaja răspunderea sa contravențională*”.

3. Cu privire la alin. (2) a art. 171² - pct. 2 al art. 1 a inițiativei legislative, apreciem că acesta nu oferă suficiente garanții³ pentru respectarea dreptului la viață intimă și privată a pacienților, drept fundamental, ocrotit de art. 26 din *Constituție*.

Orice ingerință în exercițiul unui astfel de drept poate fi reglementată prin lege, cu respectarea tuturor condițiilor impuse de art. 53⁴ din *Constituție*.

În plus, dincolo de faptul că, potrivit art. 50 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, ar fi trebuit indicate concret „*normele legale privind protecția datelor cu caracter personal și drepturile pacientului*”, pentru a se asigura respectarea

³ Exprimarea „fără a compromite intimitatea pacienților” este vagă și improprie unui stil juridic corespunzător normelor juridice.

⁴ *Constituția României, republicată,*

Art. 53 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

exigențelor referitoare la confidențialitatea și protecția unor astfel de date, era necesar a se lua în considerare reglementarea, la nivel primar, a unor aspecte precum: persoanele care au acces la aceste date, modalități de ștergere a datelor personale după expirarea perioadei de stocare („dreptul de a fi uitat”) și garanții pentru asigurarea protecției datelor cu caracter personal, precum și orice alte aspecte care sunt considerate necesare în asigurarea respectării reglementărilor privind confidențialitatea și protecția acestor date.

Mai mult, în măsura în care se pune inclusiv problema transferului de date cu caracter personal, este necesar a se avea în vedere aspectele reținute de *Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-201/14, Bara contra României*⁵.

Totodată, se impune a se avea în vedere că prelucrarea datelor cu caracter personal se realizează numai cu respectarea *Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)*, iar procedura de prelucrare trebuie reglementată la nivelul normelor primare.

4. Față de soluția propusă la alin. (5) a art. 171² al inițiativei legislative, menționăm că nu este indicată instituția competentă în constatarea și aplicarea sancțiunilor (amenzilor), în cazul nerespectării măsurilor propuse, și nici bugetul în care aceste sume ar urma să se facă venit.

În plus, considerăm că, în lipsa prevederii unui termen clar de intrare în vigoare a acestei soluții, conform *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, se poate pune problema încălcării art. 1 alin. (5), coroborat cu art. 26 din *Constituție*, fiind afectat dreptul fundamental la viață intimă, familială și privată⁶.

⁵Curtea de Justiție a Uniunii Europene a concluzionat că „Articolele 10, 11 și 13 din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretate în sensul că se opun unor măsuri naționale precum cele în discuție în litigiul principal, care permit unei autorități a administrației publice a unui stat membru să transmită date personale unei alte autorități a administrației publice și prelucrarea lor ulterioară, fără ca persoanele vizate să fi fost informate despre această transmitere sau despre această prelucrare”.

⁶ În Decizia nr. 62/2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice,

5. Considerăm că ar fi fost necesar să se analizeze dacă nu se impune inserarea, în textul inițiativei parlamentare, a unor norme tranzitorii, conform art. 26 și 54 din *Legea nr. 24/2000*. Acestea ar urma să asigure cadrul legal necesar, pentru ca unitățile sanitare vizate de măsurile preconizate, să se poată adapta noilor obligații legale.

În *Decizia nr. 845/2020 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea art. 435 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, Curtea Constituțională a României* a constatat că „Or, Curtea constată că impunerea de reguli și obligații noi în sarcina operatorilor economici care intenționează să distribuie și să comercializeze angro produse energetice nu reprezintă în sine o încălcare a prevederilor constituționale mai sus menționate care își găsesc transpunerea în normele Codului fiscal, iar legiuitorul are dreptul suveran de a aprecia întinderea și amploarea măsurilor pe care le stabilește prin lege, fără ca instanța de control constituțional să se poată pronunța asupra oportunității vreunei măsuri. Cu toate acestea, impunerea de reguli și obligații noi fără reglementarea unui termen de intrare în vigoare a noilor norme așa cum impune art. 4 din Codul fiscal și a unei soluții legislative pentru situația tranzitorie, care să permită destinatarilor normei să

analizând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale referitoare la cerințele de calitate a legii, se observă că aceasta a avut în vedere aspecte intrinseci actului normativ, și anume diferite deficiențe sau insuficiențe de redactare care afectează claritatea, precizia, previzibilitatea și accesibilitatea normei juridice, iar prin nerespectarea acestor cerințe se aduce atingere unor drepturi, libertăți sau principii fundamentale. Astfel, Curtea a constatat, de principiu, că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (a se vedea în acest sens, spre exemplu, *Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012*). În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (a se vedea *Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza Sissanis împotriva României, paragraful 66*). O lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenție, numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, fața de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita (în acest sens, *Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se rețin, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza Cantoni împotriva Franței, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza Wingrove împotriva Regatului Unit, paragraful 40, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei, paragraful 59*).

răspundă noilor cerințe legislative, reprezintă o lipsă de previzibilitate și o încălcare a exigențelor constituționale sub aspectul principiului securității juridice și a principiului încrederii legitime care impun limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice și stabilitatea regulilor instituite prin acestea”.

6. Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Domnului deputat Ciprian-Constantin Șerban
Președintele al Camerei Deputaților